

عنوان مقاله:

بررسی توسعه یادگیری مادام العمر با روش تدریس کلاس درس معکوس

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرآیندهای تعلیم و تربیت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

طاهره بادرنگین - کارشناسی حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزآباد

مریم فلاح زاده - کارشناسی زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نویسرکان

الیه گندمکار تنماج - هنرآموز حسابداری اداره آموزش و پرورش منطقه ۱۹ شهر تهران

مریم حاتمی نیک - کارشناسی ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور تربت حیدریه

خلاصه مقاله:

کلاس درس معکوس یک استراتژی آموزشی و نوعی یادگیری ترکیبی است که هدف آن افزایش تعامل و یادگیری یادگیرندگان از طریق تکمیل خواندن یادگیرندگان در خانه و کار بر روی حل مسائل زنده در طول کلاس است. این سبک آموزشی، فعالیت ها، از جمله آن هایی را که ممکن است به طور سنتی تکلیف خانه تلقی می شوند، به کلاس درس منتقل می کند. با یک کلاس درس معکوس، یادگیرندگان سخنرانی های آنلاین را تماشا می کنند، در بحث های آنلاین همکاری می کنند یا در خانه تحقیق می کنند، در حالی که به طور فعال درگیر مفاهیم با راهنمایی یک معلم در کلاس هستند در آموزش سنتی کلاسی، معلم معمولاً رهبر، کانون توجه و انتشار دهنده اصلی اطلاعات در طول دوره کلاس است. معلم به سوالات پاسخ می دهد در حالی که یادگیرندگان مستقیماً برای راهنمایی و بازخورد به معلم موقوف می شوند. بسیاری از مدل های آموزشی سنتی بر ارائه های درس های فردی به سبک سخنرانی تکیه می کنند و مشارکت دانش آموز را به فعالیت هایی محدود می کنند که در آن ها به طور مستقل یا در گروه های کوچک بر روی وظایف کاربردی که توسط معلم طراحی شده اند، کار می کنند. معلم معمولاً نقش محوری در بحث های کلاس دارد و جریان گفتگو را کنترل می کند. به طور معمول، این سبک تدریس همچنین شامل دادن وظایف خانه به یادگیرندگان مانند خواندن از کتاب های درسی یا تمرین مفاهیم با کار، به عنوان مثال، روی مجموعه های مسئله است. در این پژوهش به نگرش معلمان به مقوله کلاس درس معکوس و بهره مندی از این شیوه برای سبک یادگیری مادام العمر پرداخته شد.

کلمات کلیدی:

کلاس درس معکوس، یادگیری مادام العمر، دبیر، هنرآموز، معلم، اهداف آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1642941>

